

Minimaal aantrekkelijk
Kwantumzwaartekracht

Sebastien Immers
2011
info@immerspher.com

©Copyright 2011

De samenstelling van de natuur is onderhevig aan een principe. Deze is gebaseerd op een bepaald voorkomen. De samenstelling van de natuur bestaat aan de hand van fundamentele krachten. Deze wordt in stand gehouden hierdoor. Uitgegaan wordt van 4 fundamentele krachten. Eén ervan wordt beschouwd als de adhesiekracht tussen materie. De verbindingskracht tussen losstaande delen. Deze adhesiekracht is zwaartekracht. Aangaande het voorkomen van zwaartekracht als fundamentele kracht moet worden uitgegaan van bepaalde richtlijnen. Deze zal hierbinnen moeten passen. Fundamentele zwaartekracht moet worden onderbouwd doormiddel van natuurkundige wetten. Zonder deze is het fundament ervan verwerpelijk. Om een beschouwing te maken van de zwaartekracht is meer nodig dan de vergelijking van een diversiteit aan massa. Deze leveren een beperkt beeld. Zwaartekracht als fundament is een veel breder begrip dan een hoeveelheid materie die de omgeving naar zich toe trekt. De fundamentele zwaartekracht moet worden beschouwd als kwantumzwaartekracht. Een theorie moet worden uiteengezet die blijkt geeft aan het bestaan van zwaartekracht op de kleinste schaal.

Binnen de natuurkunde heersen een aantal theorieën. Deze omschrijven elk een eigen inzicht. De natuurkundige manifestaties worden beschreven binnen deze theorieën. Elk ervan omsluit een groot deel van de toonbeelden binnen de natuur. Toch blijft een punt van geschil. Op één vlak wijken de theorieën van elkaar af. Dit punt is zwaartekracht. De kracht die massa in de ban houdt. Dit verschil leidt tot een twistpunt. Eentje die al lange tijd aan de orde is. De theorieën zijn onmogelijk te verenigen. Deze kennen wel overeenkomsten. Bevestigd door inzichten die elkaar overlappen. Het onderlinge verband tussen de theorieën doet het denkbeeld van deze overeenkomsten verstevigen. Deze verstrengeling leidt tot een aanname. Eén die ons zowel een stapje dichterbij brengt als een stapje verder weg. De overlapping van de bevestiging van natuurlijke manifestaties leidt tot een overtuiging van een unificatie van theorieën, maar de werkelijkheid spreekt deze eenwording tegen. Een toename van theoretische inzichten is het resultaat. Op het moment dat de ene theorie afwijkt van de ander, wordt gespeculeerd over een derde theorie welke de unificatie moet bewerkstelligen. Deze situatie draagt bij aan veel onenigheid. Deze levert evenveel toename van mogelijkheden tot overzicht aangaande de wetgeving der natuurlijke verschijnselen. De geschillen brengen een verslechtering van het begrip van de bestaande fundamentele krachten.

Op het moment dat dieper wordt ingegaan op het begrip zwaartekracht dan blijkt één specificatie opmerkelijk. Eén punt valt op. Zwaartekracht wordt op twee wijzen aangetoond. Deze kracht vanuit al de verschillende theorieën bij elkaar gevat staan één op één tegen over elkaar. Enerzijds is er kwantum mechanische zwaartekracht. Een omsluiting van deze kracht aan de hand van kwanta. Binnen de kwantum mechanica wordt zwaartekracht uitgerekend met gebruik van de vergelijking tussen het voorkomen van verschillende massa. Deze berekening komt terug binnen de wet van gravitatie van Newton. Deze wet luidt:

Figuur 1:

$$F = G \cdot \frac{m_1 \cdot m_2}{r^2}$$

Wet van gravitatie van Isaac Newton

De wet beschrijft een voorkomen. Deze levert een uitkomst. Het voorkomen van twee verschillende massa (m_1 , m_2) en hun onderlinge afstand (r_2) wordt vermenigvuldigd met de constante van zwaartekracht (G). De berekening levert kracht (F).

Tot op heden is deze wet binnen de kwantum mechanica van kracht. Deze wordt gebruikt als wet van de zwaartekracht. Slechts de verhouding tussen de verschillende voorkomen van massa en hun onderlinge afstand levert een benadering van het werkelijke voorkomen van zwaartekracht. De vermenigvuldiging van verschillende massa op afstand heeft dit nadeel. Deze verhouding komt neer op het verschil dat de afstand bedraagt ten opzichten van het voorkomen van zwaartekracht binnen een systeem dat bestaat uit twee verhoudingen. Binnen kwantum mechanica levert dit implicaties. Er berusten gevolgen hierop. Zwaartekracht binnen de kwantum mechanica op grote schaal wijkt af door het voorkomen van relativiteit. Daarnaast is deze zelfde kracht op atomaire schaal ontoepasbaar. De stelling levert verstrekkende weerstand. Een probleem van grote aard. De stelling veroorzaakt de onsamenhangendheid tussen de verschillende theoretische beschouwingen van zwaartekracht als fundament.

Als gevolg op de klassieke onderbouwing van zwaartekracht bestaat een tweede wijze. De kracht verhoudt zich vanuit nog een heel ander inzicht. De tweede wijze van de theoretische onderbouwing van zwaartekracht bestrijkt het gebied van entropie. Een beschouwing van kracht als het voorkomen vanuit een verhouding tussen twee elementen. De entropische theorie met betrekking tot zwaartekracht leidt tot een heel breed spectrum van aanschouwing. Deze is zeer gevarieerd. De entropische theorie met betrekking tot zwaartekracht brengt het inzicht zoals deze bestaat binnen elke andere natuurkundige theorie. Deze beschouwing levert zwaartekracht zoals wordt omschreven binnen de relativiteitstheorie, de stringtheorie, de kwantumverstregeling en hun unificerende varianten. Op het moment dat dieper wordt ingegaan op deze theoretische onderbouwingen wordt duidelijk dat een nauw verband bestaat. De ene theorie heeft veel te maken met de andere.

Aangaande de relativiteitstheorie (r.t.) levert deze een formulering voor zwaartekracht. Er bestaat een vergelijking. Deze vergelijking is de basis voor de r.t. Het uitgangspunt ten opzichten van de beschouwing van de samenkomst tussen materie en snelheden. De formule geeft een uitgebreide beschrijving tussen het voorkomen van de verschillende elementen met betrekking tot zwaartekracht. Een blik in de keuken van de wereld van ruimte/tijd weefsel, de kromming van ruimte en de relativiteit van tijdsbeschouwing.

Figuur 2:

$$R_{ab} - \frac{1}{2}g_{ab}R = \frac{8\pi G}{c^4} T_{ab}$$

Einstein vergelijking, Algemene Relativiteitstheorie

De vergelijking biedt een inzicht. De beschouwing kan worden herleiden. Op het moment dat wordt gekeken naar het eerste gedeelte van de vergelijking dan brengt dit inzicht in het voorkomen van de wijze waarop zwaartekracht zich verhoudt binnen de omliggende ruimte. Massa kromt ruimte.

Bij een nadere beschouwing van de formulering wordt duidelijk dat deze kromming van ruimte slechts wordt beschreven. Een wiskundige verhouding is opgesteld om te komen tot de manifestatie van zwaartekracht. Deze beschrijving geschiedt met gebruik van de toepassing van de Ricci-tensor. Een wiskundig model die aangeeft dat Euclidische ruimte daadwerkelijk verschilt van ruimte. Metriek verschilt aangaande het voorkomen van het verschil in ruimte. Een plat vlak kromt door middel van een kromme vorm. Blijkens is de vergelijking een benadering van zwaartekracht. Een beschouwing zonder wettelijke onderbouwing ten opzichten van massa.

Vanuit de r.t. wordt duidelijk dat het voorkomen van zwaartekracht is gerelateerd. Deze heeft een variabele herkomst. R.t. geeft een relationeel verschil tussen het voorkomen van ruimte en het voorkomen van dichtheid. Een verschil in kromming van ruimte staat los van het verschil in dichtheid. Een dualiteit die leidt tot het herleiden van zwaartekracht als entropisch.

Met betrekking tot zwaartekracht is de r.t. breed georiënteerd. Deze levert een basis voor een variëteit aan theoretische beschouwingen. Zwaartekracht vanuit r.t. werkt nauw samen met de supergravitatie binnen stringtheorie. Een veldtheorie die geldt als een uitbreiding op de standaard vergelijking. Supergravitatie bestaat aan de hand van een aantal versies. Deze gelden binnen verschillende dimensies en hebben verband met de aanwezigheid van verschillende atomaire deeltjes. Een opmerkelijk begrip. Zeker ten opzichten van het voorkomen van de geldende natuurkundige wetten. De basis van de stringtheorie ligt binnen de dynamica. Een fundament vanuit impuls. Deze basis is opmerkelijk te noemen aangaande het verband dat ermee wordt gelegd met de kwantum mechanica. Een verhouding die elkaar tegen spreekt. De dynamische impuls is binnen een kwantum mechanisch model ondenkbaar. Deze is uit te sluiten. De verschijning van zwaartekracht binnen de stringtheorie is entropisch. Een manifestatie vanuit een andere bron losstaand van het voorkomen van massa. Kwantum mechanica daar en tegen moet worden beschouwd aan de hand van de wetten van Newton. Deze beschrijven het voorkomen van massa en beweging. De eerste wet van Newton verklaart dat massa inert is tenzij deze wordt bewogen door een impuls. Massa staat stil of verplaatst binnen een kracht evenredige aan de richting met betrekking tot de kracht. Op het moment dat zwaartekracht entropisch is behoort de kracht die aanleiding geeft hieraan te kunnen worden herleid. Aangezien kracht zonder massa een heel ander dilemma oplevert moet worden geconcludeerd dat ook de andere verwanten aan de r.t en stringtheorie binnen dit gebied toebehoren. Entropische zwaartekracht heeft een oorsprong nodig om te kunnen worden gemanifesteerd.

Aangaande de stellingen is duidelijk geworden hoe zwaartekracht disfunctioneert. Deze werkt anders. Zwaartekracht binnen kwantum mechanica is anders. Deze is gerelateerd aan de manifestatie van massa. Gezien is dat binnen andere theorieën wordt gesteld dat zwaartekracht voortkomt vanuit een entropische hoedanigheid. Deze bestaat of wordt beschreven als afhankelijk van een kracht. Ook is duidelijk geworden dat deze theorieën ontoereikend zijn. De wetten sluiten de feiten af. We moeten ons bezighouden met kwantumzwaartekracht. We moeten zwaartekracht op atomaire schaal fundamenteel toepassen.

Figuur 3:

$$G = \frac{M}{y^3/M}$$

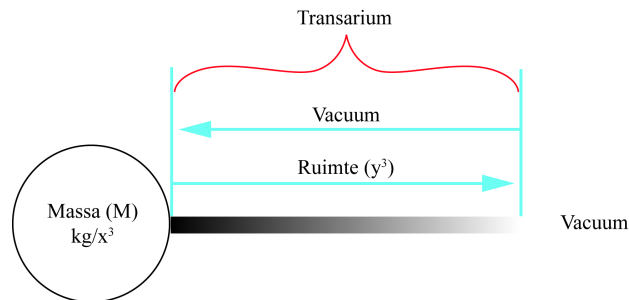
Formule kwantumzwaartekracht: massa gedeeld door (ruimte gedeeld door massa)

$G = \text{Zwaartekracht}$

$M = \text{Dichtheid verdeeld over volume}$

$y = \text{Ruimte evenredig aan massa}$

Illustratie 1:

Kwantumzwaartekracht

De toestand van massa is vanuit rustpunt. Deze is bepalend. De massa binnen de formule is inert. Binnen het vacuüm levert dit een gevolg. Deze wordt beroerd. Door massa wordt vacuüm veranderd in ruimte. Deze ruimte is een gradatie. Een verloop van zwaartekracht vanuit massa naar vacuüm.

Op het moment dat kwantumzwaartekracht voorkomt is deze gerelateerd aan het voorkomen van massa. Daar in tegen is massa gerelateerd aan kwantumzwaartekracht. Toch wordt zwaartekracht waargenomen op afstand van massa. Deze lijkt los ervan te bestaan. Hiervoor is een oorzaak. Dit heeft een reden. De afstand die zwaartekracht overbrugt is afhankelijk van het transarium. Deze is omgevingsgebonden. Massa binnen een maximaal vacuüm levert absolute zwaartekracht. Ruimte plus absentie van ruimte. Op het moment dat binnen het transarium secundaire ruimte voorkomt dan is de afname van zwaartekracht gelijk aan de mate van de secundaire ruimte.

Ruimte is onderhevig aan wetten. Aan de manifestatie ervan bestaan eisen. Ruimte wordt beschreven met gebruik van dimensies. Deze bestaat aan de hand van breedte, hoogte en diepte. Massa is gelijk te stellen hieraan. Ook massa bezit dezelfde dimensies. Ruimte en massa zijn erdoor verwant. Daar in tegen wijken beide van elkaar af. De verhoudingen verschillen op één punt. Het verschil tussen ruimte en massa is dichtheid. Ruimte is te betreden en massa is ondoordringbaar. Binnen een vacuüm heersen andere wetten. Deze wijken af van die van ruimte en massa. Vacuüm is de absentie van ruimte. Hierbinnen ontbreken de dimensies. Massa en vacuüm hebben een relatie. Deze verhouden zich op een specifieke wijze. Massa en vacuüm zijn tegengesteld. Zij zijn elkaars einde.

Hieruit afgeleid wordt een standpunt gedefinieerd. Deze bestaat aan de hand van de voorhanden gegevens. Massa is de kracht achter kwantumzwaartekracht. Deze is de bron. Doordat massa zich bevindt in een vacuüm is de mate van kracht bekend. Deze wordt hieruit afgeleid. De kracht achter kwantumzwaartekracht is massa. Dichtheid gedeeld door dimensies. Door de kracht van massa binnen vacuüm treedt een fenomeen op. Deze is verwant aan beide. De kracht van massa binnen het vacuüm levert ruimte. De dichtheid en dimensies ervan worden zichtbaar als bewegingsruimte binnen het vacuüm. Kwantumzwaartekracht is meer dan alleen kracht. Deze beroert de omgeving. Zwaartekracht is deze ruimte. Ruimte tegenovergesteld aan massa. De dichtheid van massa staat evenredig tegenover de bewegingsruimte eromheen. Massa is dichtheid, kwantumzwaartekracht is ruimte en vacuüm is tegenovergesteld aan beide.